

D U N A K E S Z I J É Z U S S Z Í V E T E M P L O M

ÖRÖMHÍR LEVÉL

Szeptember

Dunakeszi Gyártelep Plébánia

VII. Évfolyam 9. szám
2012.09.01

A hónap liturgikus eseményei:

- 09.03. Nagy Szent Gergely
- 09.05. Kalkuttai Teréz anya
- 09.07. A kassai vértanúk: István, Márk, Menyhért
- 09.08. Kisboldogasszony
- 09.12. Mária szent neve
- 09.13. Aranyszájú Szent János
- 09.14. A szent kereszt felmagasztalása
- 09.15. Fájdalmas Szűzanya
- 09.18. Binigeni Szent Hildegárd apátnő
- 09.21. Szent Máté apostol
- 09.24. Szent Gellért püspök
- 09.27. Páli Szent Vince áldozópap
- 09.28. Szent Vencel vértanú
- 09.29. Mihály, Gábor, Rafael főangyalok

A szeptemberi tartalomból:

- Liturgia és szimbólumaink: Mária ünnepeink 8. rész (2. oldal)
- Jézus Szíve Olvasó Klub: L.J. Crabb: Közelebb Istenhez (3. oldal)
- Állandó egyházközösségi hirdetések (3. oldal)
- Beszámoló a zárándoklatról (4. oldal)
- Jézus hatalma a templom fölött (4. oldal)
- Hírlevél felmérés: a hírlevéllel kapcsolatos vizsgálat eredménye (6. oldal)
- Egyházi rövid hírek, események és programok (8. oldal)
- Gyónásról és hagyományairól (9. oldal)
- Sík Sándor: Csندességéről (11. oldal)
- Közösségi hirdetések és az aktuális zsolozsma rendje (12. oldal)

Liturgia és Szimbólumaink: Mária ünnepeink (8. rész)

Az emberek a világ hatására egyre inkább elfordulnak az ünnepektől. Ugyanakkor érzik lelkükben a hiányát. Ezért az ünnepet pótolni igyekeznek a bulizásokkal. Csakhogy lehet, hogy helyettesíteni tudja, pótolni azonban nem. Amíg az ünnepből erőt meríthetünk, felüdít, a „bulizás” kifáraszt, kiéget. Enervált, megsavanyodott emberekké válunk miatta.

Az ünnepek formálják az embert. Az ünnepek – ha engedjük, tisztítják a lelket, alakítják gondolkodásunkat, formálják életünket. Mutasd meg, hogyan ünnepsz, megmondom ki vagy! Az ünnepek kiragadnak a mindennapok megszokottságából, gondjaiból és felemelnek bennünket – lelkünket Istenhez repítik. Erőt adnak a hétköznapok küzdelmeihez. Minden szentmise egy ünnep: Jézus értünk vállalt szenvedésének, kereszthalálának – a halálon aratott győzelmének – megváltottságunk ünnepe.

Az egyház nagyon megbecsüli szentjeit. Ünnepli őket, mint olyan embereket, akikre teljes mértékben igaz, amit Szent Pál a filippieknek önmagáról írt: „Sőt, mindent veszteségnek tartok Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének mindent felülmúló voltáért. Őerte mindent veszni hagytam, és szemétnek tekintek, csakhogy Krisztust elnyerjem, s hogy én őbenne legyek...” (Fil 3,8) Katolikus ember számára a szentek olyan emberek, akik a mi saját élet-helyzetünkre is példát, megoldást tudnak adni: hogyan tudunk ebben a gyűlölettel, acsarkodással, gonoszsággal teli világban

mégis Krisztushoz méltón élni, Krisztus szeretetében élni, Krisztus erejével legyőzni a bűnt (a sajátomat és nem másét!) és így Krisztus jó illata lenni. Szentjeink mind Jézusra mutató, Jézust eléink élő emberek.

Még inkább igaz ez a Szűzanyára, aki Isten akaratából szeplőtelen fogantatása, szűzi, Istenre figyelő, Istennek mindig igent mondó, szeretetet sugárzó élete a leginkább kiemeli őt, és példaképpé teszi számunkra. Erről már írtam részletesebben az előző számokban is.

Nemrégiben egy nagyon szép gondolatmenetet olvastam, a szomszédos alagi plébános, Szabó József atya írta Nagyboldogasszony ünnepéhez kapcsolódóan az alagi Egyházközségi Értesítőben: „Az Isten anygala ezt mondta Józsefnek: Ne félj magadhoz venni Máriát! - a benne fogant gyermek miatt. S elgondolokunk. A máriakultusz iránti hangulatkeltés, Mária gúnyos megközelítése vajon milyen szerepet játszott korunk női identitásvesztésében, annak ilyen mértékű kialakításában. Úgy tűnik, ha nem közelítjük meg kellő tisztelettel Máriát, Jézus anyját, akkor széles teret nyitunk a pornográfiának, az anyaság kigúnyolásának. A felhívás személyesen nekünk is szól: Ne félj befogadni szívedbe Máriát, mert Jézust fogja átnyújtani neked. S ez a Jézus valódiabb lesz, mint amit te kreálsz magadnak.” Eddig az idézet. És ezt hallhatják mindazok, akik a Mária Rádióra figyelnek: „Mária – Jézust adja neked.” Nem elvont, nem önmagáért ünnepek tehát a máriaünnepek. Nem istenítik, mint ahogyan időnként elhangzik. Hanem pillantásunkat Máriára irányítja, aki rámutat Krisztusra. Szentjeinknél is hatékonyabban segít bennünket Istenhez eljutni.

Jézus Szíve Olvasó Klub - hírlevelünk könyv és film ajánló rovata

E hónapban egy Isten-nél való kapcsolatunk építéséről szóló könyvet ajánlunk a testvérek szíves figyelmébe. Dr. Lawrence J. Crabb tollából született Közelebb Istenhez című mű, néhány évvel ezelőtt a Harmat Kiadó gondozásában jelent meg.

"A mai világban már nem Istent keressük, hanem önmagunkat. A legfőbb erény önmagunk szeretete lett." L.J. Crabb prófétai éleslátással mutat rá korunk kereszténységének halálos betegségére: Isten helyett az ember került a középpontba, a mai ember Istent problémáinak megoldására használja. Célja nem az Istenhez való közeledés, hanem a fájdalommentes élet.

Ennek elérése a hívő többnyire két lehető-

ség közül választhat. Vagy lelkigondozóhoz fordul, helyrehozza sebzett önbecsülését és önmegvalósításra törekszik, Istentől várva, hogy minden nehézséget elhárítson boldogságának útjából. Vagy pedig elméleti igazságokhoz, életszabályokhoz igazodik, igyekszik megfelelni Isten elvárásainak, s talán saját magának sem vallja be, mennyire szenved.

Crabb szerint van egy harmadik út is: aki erre lép rá, az legsúlyosabb küzdelmeinek szenvedélyes átérzését azzal a hittel köti össze, hogy van valami fontosabb érzéseinknél. Olyan teológiára építi emberszemléletét, amely "túléli a fájdalom támadásait." Ennek az útnak különböző állomásaihoz ad eligazítást könyvében."

Somogyi Levente

Állandó egyházközösségi hirdetmények

Szentmisék rendje:

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
7:30	7:30	7:30	7:30	7:30	7:30	7:30
			18:00		18:00	9:30
						18:00

Dr. Oláh Antal atya jó egészségi állapota esetén naponta a 7:30-as misét követően szentmiseáldozatot mutat be.

Szentségimádás: Minden első vasárnap a ½ 10-es szentmise után az esti szentmiseig.

Fogadóórak: Hétköznapokon 09:00-12:00-ig; hétfőn, szerdán és csütörtökön 16:00-18:00-ig az új plébánián.

Minden hónap 13-án 16:30 órától FATIMAI IMAÓRÁT tartunk.

Károly atya a 06-30-2944-898 és 06-27-351-676-os telefonszámon érhető el.

Beszámoló a zarándokltról

A jó Isten kegyelméből és Szűz Mária segítségével az idén is sikerült megszervezni és lebonyolítani a szokásos nyári zarándok utunkat. Most Máriagyűd volt az úti célunk. Tőlünk, Dunakeszitől, 268 km volt a távolság. Így jókor – reggel 6 órakor kellett elindulnunk. Kb. 9:30-ra érkeztünk meg. Szentmisével kezdtük a programot, melyet Károly atya és Kurdics atya mutatott be. A szentmise végén a helybeli kántor ismertette a kegyhely történetét. A templom falát és a mennyezetet számtalan magyar szent és boldog, illetve boldoggá avatásra váró magyar kiválóság díszíti. Mivel a buszban imádkoztuk el a rózsafüzéreket, ezért a kegytemplomban erre nem kerítettünk

sort. Mise után ebéd következett, majd kegytárgyvásárlás. Rögtönzött programismertetés után elvégeztük a keresztutat, melyet kissé meredek úton jártunk. Mivel szorított az idő, ezért 13:30-kor indultunk vissza. A buszban még egy rózsafüzért imádkoztunk, majd hálából elénekeltük a Te Deumot. Közel Dunakeszihez megköszöntük a sofőr balesetmentes vezetését, majd a végállomásnál búcsút vettünk egymástól. Ha a jó Isten segít és a Szűzanya is mellettünk lesz, jövőre újra elmegyünk Péli-földszentkeresztre, mivel akkor lesz 100 éves a szalézi rend Magyarországon, és legutóbbi ottlétünkkor ígéretet tettünk erre az útra.

Fenyvessy Lajos

Jézus hatalma a templom fölött

Részt vettem a Dunakeszi Jézus Szíve plébánia máriagyűdi zarándoklatán. Nehéz szívvel indultam el, mert előző nap valaki megosztotta velem egy nehézségét, amellyel keményen küzd, és amíg beszélt, mélyen megterhelte a lelkemet. Gyakran imádkozzuk a rövid imát a templomban, amely így hangzik: Szelíd és alázatos szívű Jézus alakítsd szívemet a te szent szíved szerint. Jézus komolyan veszi ezt az imakérést, és ha válaszol rá, valóban megmutatja, milyen az ő szent szíve. Lélekben magammal vittem a zarándoklatra a hívő testvért, akivel előző nap

beszélgettem. Már a buszon elmélyedtem a közös imádságba. Még az sem zavart, ha időnként nem működött a mikrofon, és nem mindig hallottam az előimádkozót. Olyankor magamban folytattam a közbenjárást, és csendben kerestem a választ az imakérésemre. Egész úton így történt, amíg meg nem érkeztünk a zarándok helyre.

A máriagyűdi templomhoz sok lépcső vezet fel. A buszról leszállva az egyik hívő még meg is kérdezte, nem jelent-e problémát nekem a lépcsőn közlekedni. Megértettem, hogy még ha meg is terhelik a lábamat a nagy lépcsők, Jézus ezáltal fontosat akart mondani nekem. Amint az első fokra léptem, a templomtorony harangjai megszólaltak. Éreztem, hogy Isten meg akarja mutatni nekem dicsőségét, még akkor is, ha senki sem tudta előre, mi fog történni velünk a zarándoklaton.

Odabent megtudtam, hogy a templom, ahol ültünk és imádkoztunk – a török megszállás idején mecsetként működött.

(Folytatás a következő oldalon)

Odabent megtudtam, hogy a templom, ahol ültünk és imádkoztunk – a török megszállás idején mecsetként működött. Most, hogy a torony tetején újra kereszt van, és a harangok is megszólaltak, Jézus hatalmát éreztem a templom épülete fölött.

Az árusoknál az eladó pulton találtam egy bronz plakettet a templomról, és az afrikai barátomra gondoltam, aki imádkozik értem. Tudtam, hogy a bronz kép üzenet neki Jézus hatalmáról. Ha Jézus legyőzte a törököket, ma is van hatalma a problémák fölött győzni. Magamban azt kívántam, ha majd a kezében fogja az ajándékot, legyen olyan, mint a templom, amelynek mindig

fölfelé néz a kupolája, és tanúságot tesz az élő Istenről.

Így mutatta meg nekem Jézus dicsőségét a zarándoklaton egy régi templom épületében, amely a török időben mecset volt. Úgy érzem, ez a rövid tanúságtétel a templomról nem csak a magyaroknak üzenet, hanem a világ keresztényeinek is, akiknek válasszolniuk kell az evangéliummal a világ kihívásaira. Visszafelé menet zarándoktársaimmal beszélgettünk, hogy hallatniuk kell a hívőknek a hangjukat, ahogyan a templom harangjai is messzire hallatszanak.

Láng Edit

Szalézi Szent Ferenc imája

Uram, te mindig jobban szerettél minket, mint saját magadat, s egyre ezt teszed ma is, amikor az Oltáriszentségben ételként adod magad nekünk. Te azt akarod, hogy bennünk is oly nagy legyen a kölcsönös szeretet, hogy a másikat mindig jobban szeressük, mint saját magunkat.

Taníts meg arra, hogy szeretetemet tetteikkel bizonyítsam, hogy testvéremért megtegyem mindazt a jót, amit megtehetek,

imádkozzak érte, és minden kínálkozó alkalommal szolgáljam őt. Tégy felkészültté arra, hogy minden fenntartás nélkül elkötelezzem magam testvéreim szolgálatában, és életemet adjam értük. Add meg azt is, hogy mások elképzelése és akarata szerint is szolgálni tudjam őket szeretetből, mivel te, drága Üdvözítőm, a kereszten haldokolva erre tanítottál engem!

A hírlevéllel kapcsolatos felmérés eredményeinek kiértékelése

Elsőször is meg szeretném köszönni mindazok munkáját, akik vették a fáradságot, és kitöltötték a kérdőívet. 180 nyomtatott példány fogy havonta, és 53 internetes olvasónk van. Ebből 29-en válaszoltak nyomtatott formában, 15-en az interneten keresztül. Összesen tehát 44 választ kaptunk. Internetes olvasóink lelkesebbek voltak, ők arányaiban háromszor annyian töltötték ki.

A válaszadók túlnyomó többsége rendszeres olvasónak vallotta magát, és erős többségük már a kezdetek óta olvasónk. Vannak, akik még a templomban beleolvasnak, de a legtöbben otthon olvassák el. A válaszadók 2/3-a másoknak is odaadja a Hírlevelet olvasni, ez azt sejteti, hogy a 253 olvasónál (családnál) lényegesen többen elolvassák.

A 6. kérdésnél az olvasói életkorra kérdeztünk rá. A válaszolók életkora kifejezetten magas volt. Megmondom őszintén, számomra az erre a kérdésre adott válasz volt az egyik legnagyobb meglepetés. A válaszokban nincs különbség az internetes és a nyomtatott verzió között! 20 év alatt senki sem adott választ. 20 és 40 év közé összesen két válaszadó (interneten) tette magát. 41-50 között 3-an válaszoltak. 51-60-ig 9, és 60 felett 29-en(!) adtak választ. Kedves mozzanata volt a válaszoknak, hogy egy válaszadónk jelezte, hogy ő 81 is elmúlt – Isten éltesse sokáig, és tartsa meg ebben az aktivitásában. Csak remélni tudom, hogy ha nem is válaszoltak, azért olvassák fiatalabb korcsoportok is!

(A remény hal meg utoljára.) Azt gondolom, hogy ezen a ponton meg kell majd állnunk, és elgondol-kodni azon, mit lehet annak érdekében tenni (írni), hogy a fiatalabb korosztályok is magukénak érezhessék plébániánk Hír-levelét. Ha a kedves testvérek között van, aki ebben segíteni tud – akár tanács-adásban, ötletekben, akár munkában – várom jelentkezését.

Öröndetes volt, hogy a 44 válaszadó közül 35 olvassa el a teljes levelet, és mindössze 8-an válaszolták, hogy csak egy-két cikket olvasnak el belőle, a többit inkább átlapozzák.

Elsőként legtöbben a tartalomjegyzéket, a liturgiáról szóló főcikket, és a helyi közösségi cikkeket olvassák el.

Jelentős többség volt (34 válaszoló – 3/4-e), akik az ez évi új rovatoknak örültek. Szintén sokan (33-an) voltak azok, akik a cikkeken el is gondolkodtak. Ugyancsak 38-an voltak azok, akik jóra, illetve kiválóra értékelték a Hírlevél tartalmát (12-es kérdés), és 31-en örültek a Hírlevél formái, alaki megújulásának (15-ös kérdés) az első félévben. Szintén túlnyomó többség (39 a 44-ből!) elégedettségére szolgált, hogy az első félévben a hitélettel és keresztény életvitellel kapcsolatos cikkek is megjelentek. (Ehhez képest az utolsó két kérdésre adott válaszok némileg ellentmondani látszanak ezeknek az eredményeknek – lásd később.)

Számomra a betűk méretével való általános elégedettség szintén meglepetés – különösen is, hogy szinte csak idősebb testvérek válaszoltak. Összesen 3-an írták túl kicsinek.

Az utolsó két kérdés tekintetében sajnos önkritikát kell gyakorolnunk. Valószínűleg nem volt teljesen érthető a lényege, és a kérdések sem voltak jó helyen. Vélhetőleg ebből adódóan az erre adott válaszok sokszor ellentmondásba kerültek a fentebbi válaszokkal.

Például: a 15. kérdésben arra kérdeztünk rá, hogy a Hírlevél idén januárban indított teljesen megújult formájával hogy vannak megelégedve, 25-en voltak elégedettek, 6-an teljesen elégedettek, 4-en voltak összesen, akik nem voltak vele elégedettek, 3-an nem tudták eldönteni, 6 számára meg nem volt szempont. Ezek után a 20-as kérdésre, mely a júniusi (tulajdonképpen a tavalyi formákat visszaállító) formára kérdeztünk rá, 19 embernek jobban tetszett válaszában a régi forma, 11 embernek tetszett a megújult forma, 5 válaszadó nem látott különbséget(?!), és 7-en nem látták a júniusi levelet. Itt a válaszolók mintegy fele az össz. válaszokhoz képest a júniusi stílusra és tartalomra szavazott. Akiknek nem tetszett a júniusi szám az össz. szavazók mintegy negyede volt.

A többiek számára nem volt lényeges a változás. Tehát válaszukban ellentmondás volt. Talán lehetett volna kicsit átgondoltabb a kérdések helye és a kérdések célja világosabb. Hiába, nem vagyunk hivatásos közvélemény-kutatók. Ezért elnézést kérek.

A 11-es pontban felsorolásszerűen kértünk visszajelzéseket azokról a cikkekről, amik a testvéreknek az utóbbi időben tetszettek. Itt a liturgiáról szóló cikket kiemelkedően sokan említették (9-en). Nagyon sok olyan cikk került megemlítésre, ami a lelki elmélyülést segítette! Többekben megmaradt Beer Miklós püspök atya levele (3). Az olvasó klubot is 3-an írták be. Van, aki pl. Láng Editke cikkeit szereti olvasni. Megjegyzésként, nem rajtunk múlik, ha kapunk tőle cikket, megjelentetjük.

A 19-es pontban szintén írásos választ kértünk. Arra voltunk kíváncsiak, miben változtatnának a testvérek a Hírlevélben. A legtöbb észrevétel (4) az első öthavi Hírlevél formájának, tartalmának eltűntét kifogásolta. Ugyanennyien a helyi cikkeket hiányolták. Többen kifogásolták (2), hogy a zsolozsma rendje kimaradt az utolsó hónapból. Érdekességként, olyan testvér is

volt, aki recepteket látna szívesen. Természetesen voltak egymásnak ellentmondó kritikák és észrevételek is – és nem is kevés.

A tavasz óta bennem volt az a gondolat, hogy jó volna körkérdést feltenni azzal kapcsolatban, hogy a Hírlevélben mi az, amit szívesen olvasnak, vagy olvasnának, ha lenne benne, illetve mi az, amire nincs szükség, hogy bele kerüljön.

Erős kifogás volt némelyektől, hogy kevés a helyi híryanag. Velük egyetértve, mégis azt kell mondanom, helyi hírekből akkor lesz írott anyag, ha azok, akik annak az eseménynek előkészítésében részt vesznek, veszik a fáradságot, és közlik – megfelelő időben, nem az esemény előtt egy nappal, és nem is az újság megjelenése előtt két nappal. Cserkészzeinkről pl. akkor tud megjelenni egy cikk, vagy akár csak egy híryanag, ha ők (vagy képviselőjükben valaki) azt megírják, és elküldik számomra. Néhányan kifogásolták a Hírlevél nevét, „ha nem csak helyi híreket szolgáltató”, akkor miért „hír-levél”. Ebben talán van némi igazság. Ezért úgy döntöttem havi levelünk nevét megváltoztatom: „Örömhír-levél”-re. Így talán jobban kifejezi azt a szándékot, amiért Levelünk létrejött, és azt a tartalmat, melyet közölni szeretne. Levelünk elsősorban az „Örömhír”, vagyis az Evangélium szócsöve szeretne lenni. És ebbe minden belefér, ami Krisztushoz tartozásunkat, kereszténységünket, közösségünket kifejezi, kifejezheti. Örömhír pl. az, ha Lujzi néniék és lelkes kórusa számunkra szépen énekel. De örömhír az is, ha püspökeink kiállnak keresztény értékeink mellett, ezzel is segítve bennünket a tájékozódásban.

Folytatás a következő oldalon

Többen kifejezték, hogy az adott hónap tartalma valamiképpen vegye figyelembe az adott hónapban szereplő ünnepet. A Liturgiáról szóló cikk-sorozatomban ezt általában figyelembe szoktam venni. Amikor azonban egy hosszabb sorozatot írok, mint most pl. Máriáról, vagy régebben az eucharisziáról, ilyenkor előfordult, hogy nem volt szó konkrét, adott hónapban lévő ünnepről. Megpróbálok erre jobban odafigyelni.

Károly atyával is átbeszélve, megpróbálok az építő javaslatokat, észrevételeket beépíteni – ezáltal is szebbé, jobbá tenni Levelünket, amely a felmérés szerint (is) alakítani tudja életünket. Még egyszer köszönöm mindazoknak munkáját, akik segítettek a véleményformálásban. Isten kegyelme legyen mindannyiunkkal.

Szeretettel, Vagner Mihály diakónus.

Egyházi programok a környékünkön: kitekintő és kedvcsináló

Szeptemberi számunkban is szeretnénk néhány a környékén található a hónapban megrendezésre kerülő **lelkigyakorlatos programra felhívni a testvérek figyelmét** az alábbiak szerint:

Szent Gellért Lelkigyakorlatos Ház programja: (Cím: 2016 Leányfalu Móricz Zs. u. 141. Telefon: (+36) 26/383-212)

2012. szept. 10 (18.00) – 13 (13.00).
Ft. Stella Leontin atya lelkigyakorlata: "Hitünk nyolc csodája"

Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház programja: (Cím: 2100 Gödöllő-Mária-besnyő, Kapucinusok tere 3. Telefon: 28/420-176, 28/510-740 E-mail: mater-sal@invitel.hu)

2012. szept. 7-8. (péntek vacsorától - szombat ebédig) Gabriel Ielkinap a Szent Angyalokról - vezeti Grácián atya

2012. szept. 21-23. (péntek vacsorától - vasárnap ebédig) Kemenes Gábor atya lelkigyakorlata minden korosztály számára

2012. szept. 21-22. (péntek 16:00-tól szombat 16:00-ig) "A Premonti szerzetesség lelkiisége" Lelkigyakorlat minden korosztály számára. Vezetik: A gödöllői premontrei szerzetesek.

2012. szept. 28-30. (péntek vacsorától - vasárnap ebédig) "Assisi Szent Ferencsel a mindennapokban" Lelkigyakorlat minden korosztály számára. Vezeti ft. Cipián OFM. Cap.

A gyónás nem csak fertőtleníti, hanem sebteleníti is!

Kajtár Edvárdal, a liturgikus intézet vezetőjével beszélgetett a Magyar Kurír újságírója a minap, mely sok értékes információt hordoz a számunkra is a gyónás történetével és hagyományaival kapcsolatosan.

E hosszú cikkből idéünk most néhány gondolatot:

Honnan való a gyónás szentsége?

Krisztus maga rendeli ezt a szentséget, aki az apostolait bízza meg azzal, hogy a szentség felelősei legyenek. A feltámadás után mondja: „akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer, akinek pedig nem, az megmarad bűneiben.” Jézus az ember bűnöktől való szabadságát tűzi ki célul. Az ősegyházból és az ókori egyházból nagyon kevés adatunk van arról, hogy miként éltek a gyakorlatban a szentséggel. Arra vannak adataink, hogy gyóntak, de hogy konkrétan hogyan, azt nem tudjuk. Ismeretes, hogy létezett az egymásnak való bűnbevallás, illetve a bűnök közösségi hordozása, mint a lelkiesség része. Ágoston az első, aki írásai által segíteni tud nekünk a helyzet megismerésében.

Mikor említik először a gyónást?

Liturgikus cselekményként, szentségként a 6. században, a mai Spanyolország területén. A hispániai püspökök Toledóban tartottak helyi zsinatot 589-ben, ahol elrendelik, hogy mindenki a római gyakorlat szerint végezze a gyónását, és az akkortájt a kontinensen terjedő, kelta misszionáriusok által behozott fülbe gyónást megtiltják. Azaz a klasszikus, római gyónás a kora-középkorban közösségi aktus volt.

Hogy terjed el a fülgyónás?

Amikor a Brit-szigetekről érkező Szent Kolumbán és társai megjelennek a kontinensen, megdöbbennek, hogy az emberek mennyire leszoktak a bűnbánattartásról, ami akkoriban nem csak a gyónást jelentette. A kánoni bűnbánattartáshoz ugyanis hozzátartozott az imádság, a böjt, az alamiználkodás is. Sőt, a középkorban megjelenik a zarándoklat is. Kolumbánék bűnbánati rendje nem kötődik a püspöki és nagycsütörtöki feloldozáshoz. A gyónó elment a paphoz, aki kiróta rá a penitenciát, majd mikor azt elvégezte (ami a lelkiismeretére volt bízva), akkor visszament a paphoz, akár egy hét, akár egy év után, és akkor kapta meg a feloldozást. Ez sokkal rugalmasabb és diszkrétebb gyakorlat, ami elnyeri az emberek szimpátiáját.

Mi lehet eme jótékony diszkréció mögött?

Az egyház megkülönbözteti a bűnöst és a bűnt, de mégis nagyon nehéz a kettőt elválasztani. A cél, hogy a személy ne kerüljön ítélet alá, amikor elítéljük a bűnét, és a személyi méltósága ne rombolódjék le a közösség előtt. Világos, hogy nyilvánosan bűnös az, aki, például mindenki szeme láttára szúr le valakit a piacon. De a privát bűnöket sosem hoztatták nyilvánosságra.

Már az ókorban is fontos volt a bűnbánó személye iránti diszkréció és tisztelet. A bűnt elítéljük, de a bűnöst szeretjük.

Mi történt, ha valaki meghalt a vezeklési idő közben?

Sajnos ez előfordult. De azt, akit egyszer felvettek a bűnbánók rendjébe, nem tekintették már bűnösnek – és ez ma is így van.

(folytatás a következő oldalon)

Ez egy külön osztály volt a hívek csoportjában. A gyónás is liturgikus cselekmény, aminek van saját rituáléja. A jelenlegi rituálé is következetesen bűnbánónak, nem pedig bűnösnek nevezi a gyóntatószék előtt sorban állókat. Aki elhatározta magát, hogy megszabadul a bűnétől, az már nem bűnös, és ez minőségi ugrás, akkor is, ha nem részesült a szentségi feloldozásban. A feloldozás feltétele a bűnbánat, nem pedig következménye.

Mikor alakul ki, hogy még a vezeklés előtt feloldozzák az illetőt?

Vannak esetek, amikor felismerik a papok, hogy nem biztos, hogy vissza tud térni a gyónó a paphoz, vagy a távolság vagy mentális problémák miatt, esetleg társadalmi, családi körülmények miatt.

Ezért a 800-as évekre már kialakul, hogy a pap a gyónás után rögtön feloldoz, és a gyónó lelkiismeretére bízta az elégtétel elvégzését. A kánoni rítusnak előnye, hogy abban mindenki számára világos volt, hogy a bűnös a bűneivel a közösség ellen is vétett. „Ha szenved az egyik tag, vele szenved az egész test” – mondja Szent Pál a korintiakhoz írt első levelében. Ma is ajánlás, hogy amennyiben lehetséges, az egyéni bűnbevallás mellett tartsunk közösségi bűnbánatot is. Egyáltalán nem igaz, hogy a bűnöm csak rám tartozik és Istenre, mivel egyház vagyunk, Krisztus élő teste. A gyónásban, bűnbánatban az Istennel és a közösséggel való kapcsolatomat értékelem újra, állítom helyre. A skolasztikus teológia azt mondja: a szentség formája a feloldozás, az anyaga pedig a gyónó bűnbánati cselekedetei. Ötfajta cselekményt említ meg: a bűn felismerése, a szívbéli töredelem, a bűn bevallása, a penitencia végrehajtása, végül az életmód megváltozása. - *Mégis gyakran visszaesünk.* - Mert nem teljes ez a folyamat bennünk. Van, hogy a pap nem oldozhat fel valakit, mivel nem látja garantálva, hogy változtatni fog. Itt általában súlyos dolgokról van szó. Látnunk

kell a megtérés jelét, hogy a bűnbánó máshogy fog élni ezentúl.

Sokan vannak, akiknek van egy szakasz az életében, mondjuk egy-két év, amikor egyszerűen hülyeségnek tartják a gyónást, főleg fiatalon.

Valóban. Érdekesek ennek a kulturális vonatkozásai is. Németországban szinte nincsen gyóntatás. Sokfelé nincsenek is gyóntatószékek. Mindenki áldozik, de senki sem gyón, aki gyónni akar, kér időpontot a plébánostól. Emögött a protestáns bűnbánatfelfogás behatása áll. A katolikusnak tartott országokban, a spanyoloknál vagy az olaszoknál viszont úgymond „szeretnek” gyónni, őket nevezhetnénk közepesen gyónni szerető népeknek. Az olaszok gyónásai komolyak, érettek, megfontoltak. A lengyeknél és a horvátoknál is sok a gyónó. Az Egyesült Államokban úgyszólván két katolikus egyház van, egy liberális és egy konzervatív, az utóbbihoz húzók közt úgyszintén van kultúrája a gyónásnak.

Nem félünk akkor a gyónástól?

A gyónás nem csak fertőtlenít, hanem sebtelenít is. Egy másik én lép ki a gyóntatószékből. Fontos, hogy ne féljünk a gyónástól, hiszen az jó dolog! A pap is segíthet ilyenkor óvatos irányító kérdésekkel, hiszen ilyenkor nem segít a ledorongolás. Nagy ellenség a szégyenérzet, mert a hallgatás démonának kedvez. Van erről egy elgondolkodtató anekdota: Egy pap kijön a gyóntatószékből a húsvét előtti gyóntatások közepette, és azt mondja a híveknek: elnézést, megiszok egy kávét, aztán jövök vissza. Jön vissza, látja, ott áll a Sátán a sorban. Te mi keresel itt? Jöttem visszaadni az embereknek a szégyenérzetet. Nem szégyellték, amikor elkövették, legalább akkor szégyelljék most bevallani.

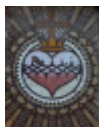
(Forrás: Magyar Kurír)

Sík Sándor: A csendességről

Ülj mellém, Uram, jöjj és fogd meg
csendesen
Türelmetlen, ideges két kezem.
Szűnjenek egyszer fogni, motozni, írni,
alakítani.
Kulcsolódjanak nyugalomra békén,
Legyenek egyszer magukért és érted.
Jöjj, csókold meg a szememet, hadd
szűnjék egyszer nézni és kutatni,
Csukódjék nézni békén befelé,
Látni magát és téged.
Sokáig jártam sokfelé és Márta-módrá
sokban szorgoskodtam.
Kopogtattam a dolgokon és
megmaradtak tompa némaságban.
Visszhangot adtak mások, de nem
nekem valót,
Nem a te hangodat.
És mind a dolgok, amiket mohó és
munkás ujjaim illettek,
Elnyeltek egy-egy darabkát
belőlem.
El-elhagytam magamból mindenfelé
az útfelen,
A lelkelem jó, nekedvaló, érőnek termett
darabkáit.
Azt hittem: elhozom neked, amit lelek, és
örömdre lesz,
Pedig ők emésztettek engemet,
És megmaradtak: rossz kőnek a kő, és
ólomnak az ólom,
Mert nem volt ujjaimban az élet szent
hatalma még,
Mert nem csókoltál még belém magadból
eleget:
Én voltam még nagyon, a régi termés-
durva én;

Termés-arany, mert kezedből került ki,
És csillogó, mert fényed fénylik róla
szertesztét,
De szétfolyó, puha, erőtlén csillogás,
És nem született meg belőle még a drága
Magisterium,
Mely amit ér, arannyá nemesít.
És mindegyikbe volt a jámbor járás sokfelé:
Egy-, egyfelé kell menni makacsul.
Jöjj, Uram, visszajöttem,
Jöjj és keverj belém acéllá lágú aranyba,
Fogj meg s taníts meg magamat megfogni,
És kezedet el nem bocsátani,
Akkor sem, mikor másért nyúl
karom.
Vízbefúlót félkézzel menteni
és téged fogni erősen a
mással;
Törni követ félkézzel meredek
szirtek szélén,
S kapaszkodni a másikkal
kezedbe;
Könyvet lapozni, húst aprítani,
Kezet szorítani és kardot köszörülni,
Félkézzel mind: a másikat hagyni
nyugodtan a te szent kezében;
Szólni az emberekkel, hogy rólad szóljon és
neked a szó;
Írni taníts betűt, hogy képedet képezze
titkosan;
És lenni én, hogy légy Te én helyettem,
És hozni mást magamhoz, hogy hozzád
hozzam őket,
És adni magamat, hogy téged adjalak.
Taníts, Uram, taníts, a lábadozókat
Magamra és magadra, semmi másra.

Egyházközségi Felhívások és Hirdetmények

Kedves Testvérek!

2012. 09. 22. szombat este 19 óra a szent mise után: Kő marad est keretében vendégünk Lovász Irén és az ő vendége az Emberi lélek archeológusa Erdélyi Zsuzsanna. Az est költségeihez a hozzájárulás mértéke 1.000,- Ft.

Graskovics János

Kedves Testvérek!

Templomunkban, a Szent Imre Ifjúsági Ház alagsorában 2 személyes, vagy családi (6 személyes) el nem évülő urnafülke vásárolható. Érdeklődni lehet a plébánián.

Károly atya

Kedves Testvérek!

A hosszú nyári szünet után újra indul a kézimunka kör. Az első foglalkozást 2012.szept. 18-án, kedden 15-17 óráig tartjuk a Szt. Imre-házban. Utána, szintén keddenként, ugyanebben az időpontban találkozunk. 20x20 cm-es négyzeteket kötünk, amelyekből az Oltalom Karitatív Egyesület önkéntesei takarókat állítanak össze rászorulóknak. Mivel az anyagból újra és újra hamar kifogyunk, kérjük a testvéreket, ha lehetséges, segítsenek bennünket fonással, fejthető kötött holmival. Előre is hálásan köszönjük. Leadhatók a sekrestyében vagy ha jelzik az alábbi telefonszámon, érte meggyünk. Érdeklődőket szeretettel várunk. Káldos Mária Tel.: 631-369

Kedves Testvérek!

Gyerekmise és a Szentjánosbogár Klub szeptemberi foglalkozásai szept. 9-én illetve 23-án lesznek megtartva. Ezen napokon már 9:30-tól 11:00-ig gyerekprogram várja a fiatalokat és minden kedves érdeklődőt. Az alkalmakat 11:00 óras kezdettel gyerekmise zárja.

Szeptemberi zsolozsma rendje:

Évközi időszak IV-es kötet.

02. vasárnap	Évközi 22. vasárnap	II. zsolotárhét
09. vasárnap	Évközi 23. vasárnap	III. zsolotárhét
14. péntek	Szentkereszt felmagasztalása	Szentek, saját rész
16. vasárnap	Évközi 24. vasárnap	IV. zsolotárhét
23. vasárnap	Évközi 25. vasárnap	I. zsolotárhét
30. vasárnap	Évközi 26. vasárnap	II. zsolotárhét
